

ROMÂNIA TRIBUNALUL CARAS SEVERIN
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS,
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. x/2011

SENTINȚA CIVILĂ NR. x

Ședința publică din 04.07.2012

Completul compus din:

PREȘEDINTE: x

Pe rol judecarea acțiunii civile privind pe reclamanta SC x SA Caransebeș în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE x, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Acțiunea a fost timbrată cu suma de x lei, taxă judiciară de timbru conform art. 3, lit. m, din Legea nr. 146/1997 modificată și completată, privind taxele judiciare de timbru.

Instanța constată că mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 27.06.2012, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra acțiunii civile de față, constată următoarele:

Prin acțiunea civilă, înregistrată pe rolul acestei instanțe, sub nr. x2011, din 21.09.2011, reclamanta SC x SA, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x a solicitat anularea raportului de inspecție fiscală nr. x/29.06.2011 și a Deciziei de impunere întocmite de pârâtă; de asemenea, a solicitat obligarea pârâtei la emiterea unei noi decizii de impunere cu o taxă de impozitare corespunzătoare.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că, prin actele administrative fiscale atacate, au fost stabilite în sarcina sa următoarele obligații fiscale suplimentare de plată: impozit pe profit suplimentar - 5046 lei; majorări de întârziere aferente impozitului pe profit - x lei; TVA suplimentar de plată - x lei; majorări de întârziere aferente TVA suplimentar - x lei.

Referitor la impozitul pe profit suplimentar, în cuantum de 1210 lei, reclamanta a arătat că, în mod greșit, organul fiscal nu a ținut cont de contractul de prestări de servicii nr. x/1.12.2007, încheiat cu SC x SRL Iași, în sensul că a considerat ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile ocazionate de serviciile prestate în temeiul contractului respectiv.

Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar în cuantum de 3836 lei, aferent cheltuielilor cu amortizarea „Fabricii de Matrițe x” reclamanta a arătat că acesta a fost stabilit corect de către pârâtă.

Reclamanta a criticat, însă, modul de calcul al majorărilor de întârziere aferente acestui impozit.

Astfel, a susținut că perioada de calcul este din 2.04.2007-25.04.2009, dată la care s-a plătit impozitul pe profit obținut din veniturile impozabile atât pentru anul 2007, cât și pentru anul 2008.

În ce privește majorările de întârziere în cuantum de x lei, majorări de întârziere la plata impozitului pe profit, aferent înregistrării cu întârziere a veniturilor realizate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. x/34/31.05.2007, reclamanta a arătat că, pe de o parte, calcularea impozitului pe profit, prin simpla aplicare a cotei de 16% asupra venitului impozitat la facturarea produselor finite este anormală și forțată; pe de altă parte, plata majorărilor de întârziere aferente nu se justifică în condițiile în care organul de control a interpretat greșit disp. art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571 /2003 și ale art. 6 din Legea contabilității.

Referitor la TVA stabilită suplimentar, în cuantum de x lei și a majorărilor de întârziere în cuantum de x lei, reclamanta a apreciat că nu datorează obligațiile fiscale în discuție, atâta timp cât legiuitorul - art. 160 alin. 2 Cod fiscal - a stabilit că, pentru bunurile la care nu au fost aplicate măsurile de simplificare, beneficiarii au obligația de a stoma taxa deductibilă prin contul de furnizori și înregistrată în decontul TVA.

Cum pentru achiziționarea imobilului „Cămin de nefamiliști x,, a aplicat măsurile de simplificare prevăzute de Codul fiscal, reclamanta a apreciat că nu se impunea ajustarea TVA, cum a dispus organul fiscal și, pe cale de consecință, nici obligarea la plata majorărilor de întârziere aferente.

De asemenea, reclamanta a criticat opinia organului de control și în ce privește stabilirea în sarcina sa a obligațiilor fiscale în cuantum de x lei, TVA aferent vânzării terenului în suprafață de 609 m, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. x/158/2009, precum și majorărilor de întârziere aferente. În acest sens, a susținut că imobilul teren în discuție nu este teren constructibil, astfel cum a considerat pârâta.

Reclamanta a criticat TVA în cuantum de x lei și majorările de întârziere - factura nr. x/17.12.2007-.

De asemenea, a criticat modul de calcul al majorărilor de întârziere la plata TVA aferentă facturilor înregistrate cu întârziere, majorări în cuantum de x lei, susținând că organul fiscal nu a ținut cont de documentele contabile, documente prevăzute de Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 3512/2008.

Concluzionând, reclamanta a arătat că, din totalul de x lei, reprezentând obligațiile fiscale identificate în sarcina sa datorează diferența în cuantum de x lei.

Sub aspect procedural, reclamanta a arătat că pârâta a încălcat disp. art. 109 alin. 3 Cod procedură fiscală, respectiv termenul de 7 zile în care organul fiscal are obligația de a comunica deciziile de impunere emise în baza raportului de inspecție fiscală.

Pârâta a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii.

Astfel, pe cale de excepție, pârâta a invocat neîndeplinirea procedurii prealabile administrative, în sensul că reclamanta nu a exercitat recursul administrativ împotriva deciziei de impunere nr. x/29.06.2011, conform disp. art. 205 ș.u. din Codul de procedură fiscală.

De asemenea, pârâta a susținut că, în mod greșit, reclamanta a solicitat anularea raportului de inspecție fiscală nr. x/29.06.2011, întrucât acesta constituind un act premergător deciziei de impunere, nu are natura juridică de act administrativ fiscal și, pe cale de consecință, nu poate fi contestat nici pe calea recursului administrativ și nici prin sesizarea instanței de contencios administrativ.

În cauză au fost administrate probe cu înscrisuri, s-a dispus efectuarea unei expertize judiciare contabile.

Din studiul probelor administrate în cauză, Tribunalul reține următoarele: în primul rând, în baza art. 137 alin. 1 Cod procedură civilă, se va pronunța cu prioritate asupra excepțiilor de procedură invocate de pârâtă.

Tribunalul constată că, împotriva Deciziei de impunere nr. x/29.06.2011, emisă de pârâtă, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x/29.06.2011, reclamanta a exercitat recursul administrativ, reglementat de art. 205 ș.u. din Codul de procedură fiscală.

Mai mult, pârâta, prin Decizia nr. x/30.09.2011, a procedat la soluționarea contestației împotriva actului administrativ atacat -x /29.06'.2011 **T- decizie** prin care a respins contestația și a menținut, pe cale de consecință, obligațiile fiscale identificate în sarcina reclamantei.

În atare situație, cum reclamanta a exercitat procedura administrativă prealabilă reglementată de art. 7 din legea contenciosului administrativ, Tribunalul va respinge excepția inadmisibilității acțiunii invocate de pârâtă neimpunându-se, în opinia noastră discutarea raportului de inspecție, ca fiind sau nu act administrativ fiscal, din moment ce recursul administrativ s-a exercitat împotriva deciziei de impunere.

Pe fondul cauzei, Tribunalul constată următoarele:

În baza Raportului de inspecție fiscală nr. x/29.06.2011, pârâta a emis Decizia de impunere nr. x/29.06.2011, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, conform OMFP. nr. 972/2006, modificat și completat prin OMFP nr. 1046/2007.

Prin Decizia de impunere mai sus menționată, pârâta a stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare față de bugetul statului, în sumă totală de x lei, după cum urmează: impozit pe profit suplimentar - x lei; majorări de întârziere aferente impozitului pe profit - x lei; TVA suplimentar de plată - x lei; majorări de întârziere aferente TVA suplimentar - x lei.

Din același act administrativ fiscal rezultă că impozitul pe profit suplimentar se structurează astfel: x lei, diferență de impozit pe profit stabilit de organele de inspecție fiscală pentru factura fiscală nr. x/17.12.2007 și plătită de reclamantă în temeiul contractului de prestări de servicii nr. x/1.12.2007, x lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit; x lei impozit suplimentar, stabilit ca urmare a neacceptării cheltuielilor cu amortizarea aferentă anului 2007, la mijlocul fix „Fabrica de matrițe Buzău,„; x lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar.

În ce privește impozitul pe profit suplimentar, aferent facturii nr. x/17.12.2007, Tribunalul observă că, potrivit art. 21 alin. 4 Ut. m din Codul Fiscal, precum și Normelor Metodologice de aplicare (pct. 48), „cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte” nu sunt deductibile.

Din analiza textului de lege rezultă că pentru a fi deduse cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții: serviciile

trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

În speță, Tribunalul consideră că sunt îndeplinite condițiile de deductibilitate a cheltuielilor, deoarece există contractul de prestări de servicii nr. x/1.12.2007, încheiat cu SC x SRL și, în același timp, cheltuielile au fost necesare, în scopul analizării activității economice pe bază de Bilanț, într-un spațiu adecvat, dotat cu logistica necesară.

Referitor la impozitul pe profit suplimentar privind veniturile realizate de reclamantă din închirierea imobilului „Fabrica de Matrițe x”, în anul 2007, problema care se pune este dacă cheltuielile cu amortizarea acestui mijloc fix sunt sau nu deductibile fiscal.

Tribunalul reține că, potrivit art. 9 din Legea nr. 15/1994, modificată și completată, privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, "Amortizarea se stabilește prin aplicarea cotelor de amortizare asupra valorii de intrare a mijloacelor fixe și se include în cheltuielile de exploatare.", iar calculul acesteia începe cu luna următoare punerii în funcțiune, până la recuperarea integrală a valorii de intrare, conform duratelor normale de funcționare. (art. 11 alin. 1 din același act normativ).

Tribunalul mai reține că, în conformitate cu disp. art. 24 din Codul fiscal, pct. 70² din Normele Metodologice, cheltuielile efectuate de contribuabil cu amortizarea activului, sunt deductibile fiscale, cu excepția cazului în care activul se află în conservare.

Or, din probele administrate în cauză, nu a rezultat că „Fabrica de Matrițe x”, în anul 2007, s-a aflat în conservare.

Pe cale de consecință, nu sunt justificate obligațiile fiscale stabilite de pârâtă în sarcina reclamantei, respectiv impozitul suplimentar în cuantum de 3836 lei și majorările aferente în cuantum de x lei.

Așa cum s-a mai arătat prin acru administrativ atacat, au fost stabilite în sarcina reclamantei, în calitate de contribuabil, majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în cuantum de x lei.

Cum instanța a analizat legalitatea impozitului pe profit suplimentar și a majorărilor de întârziere în cuantum de x lei, urmează să ne pronunțăm cu privire la diferența de debit în cuantum de x lei, reprezentând majorări de întârziere la plata impozitului pe profit aferent înregistrării cu întârziere a veniturilor realizate din facturarea produselor, conform contractului de vânzare-cumpărare nr. x / /31.07.2007, încheiat cu SC x SA.

Tribunalul constată că în privește această obligație fiscală, problema care a comportat discuție o constituie dacă reclamanta a încălcat sau nu Legea contabilității, privind evidențierea veniturilor, mai precis a documentelor justificative care stau la baza evidenței contabile.

Din probele administrate în cauză, a rezultat că majorările de întârziere în discuție, au la bază evidențierea și plata cu întârziere a impozitului pe profit, aferent unor produse finite, executate, dar păstrate în custodia reclamantei de la finalizarea procesului de producție până la livrarea efectivă.

În acest sens, pârâta a apreciat că livrarea produselor coincide cu momentul recepției preliminare și întocmirea Procesului verbal de custodie.

Tribunalul consideră - achiesând la concluziile expertului contabil - că în mod greșit pârâta a apreciat că veniturile realizate din facturile emise reprezintă profit ce trebuie impozitat, în condițiile în care profitul impozabil în activitatea de producție se evidențiază la recepția produselor finite, în depozitul societății.

Tribunalul consideră că, în mod greșit, în acest sens, pârâta a apreciat ca fiind document justificativ de livrare procesul verbal de custodie, contrar Legii contabilității și ale Legii nr. 571/2003, privind Codul Fiscal.

Tribunalul constată că, prin Raportul de inspecție fiscală nr. x/29.06.2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. x/29.06.2011, pârâta a identificat în sarcina contribuabilului - reclamanta din proces - TVA suplimentar de plată, în cuantum de x lei și majorări de întârziere aferente, în cuantum de x lei. Totodată, TVA-ul stabilit suplimentar, ca obligație fiscală a reclamantei, se compune din următoarele sume: x lei TVA aferentă ajustării și x lei, majorările de întârziere aferente, x lei - TVA aferent vânzării imobilului teren și x lei, majorările de întârziere aferente.

Tribunalul observă că ajustarea taxei deductibile, în cazul bunurilor de capital, este reglementată de art. 149 și art. 161 din Codul Fiscal, precum și de punctele 54 și 83(1) din Normele Metodologice.

Tribunalul constată că, în conformitate cu reglementările mai sus menționate, ajustarea TVA se poate aplica numai în anumite condiții, strict reglementate de legiuitor și dacă persoana impozabilă a avut drept de deducere integral sau parțial a taxei.

În speță, Tribunalul reține că imobilul „Cămin de nefamiliști x” a fost achiziționat în anul 2006, conform contractului de vânzare-cumpărare nr. x/20.01.2006 și a facturii nr x/4.07.2005, emisă de SC x SRL.

Din analiza documentelor contabile, Tribunalul mai reține că reclamanta a înregistrat în decontul lunii iulie 2005 taxa pe valoare adăugată aferentă facturii mai sus menționate, atât ca și taxă colectată - înregistrare contabilă prin contul x -, cât și ca taxă deductibilă - înregistrare contabilă prin contul 4426.

În atare situație, cum reclamanta nu a dedus integral sau parțial TVA la imobilul „Cămin de nefamiliști x”, nu trebuia să procedeze la ajustarea TVA.

Referitor la TVA în sumă de x lei, privind vânzarea „terenului constructibil”, în suprafață de 609 mp, Tribunalul constată următoarele:

Potrivit extrasului CF nr.x, nr. cadastral x, reclamanta este proprietar tabular asupra imobilului Cămin nefamiliști, în suprafață de 1221,64 mp, din care suprafață construită - 576,36 mp, suprafață aferentă căilor de transport - 36,27 mp și suprafață liberă -609 mp.

Reclamanta, în anul 2009 a vândut suprafața de 609 mp, societății comerciale x SA x sens în care a emis factura fiscală nr. x/25.11.2009, fără să se calculeze TVA aferentă.

Cu privire la TVA aferentă acestui imobil, problema care a comportat discuție a fost dacă terenul în discuție este sau nu constructibil.

Tribunalul, pornind de la evidențierea în Cartea Funciară a imobilului și, în același timp, ținând cont de disp. HG. nr. 834/1991, consideră că imobilul respectiv nu face parte din categoria de teren constructibil și, pe cale de consecință, operațiunea în discuție este scutită de plata TVA, inclusiv de majorărilor de întârziere aferente.

Tribunalul, față de considerentele mai sus enunțate, în baza art. 18 alin. 1 din legea contenciosului administrativ, va admite acțiunea reclamantei SC x SA și va anula Raportul de inspecție fiscală nr. x/29.06.2011 și decizia de impunere nr. x/29.06.2011, obligând pârâta să emită o nouă decizie de impunere, cu baza de impozitare legală.

În ce privește pretențiile reclamantei cuprinse în concluziile scrise - restituirea sumei de x lei - Tribunalul nu a fost sesizat cu un asemenea capăt de cerere prin acțiunea introductivă sau, ulterior, în cursul cercetării judecătorești, prin modificare de acțiune, motiv pentru care nu se va pronunța asupra acestora. Aceasta nu înseamnă că reclamanta nu va putea valorifica aceste pretenții pe cale separată, în condițiile și în termenele legale.

Instanța, în baza art. 274 Cod procedură civilă, va obliga pârâta la plata sumei de x lei cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru, timbru judiciar și onorariu de expert.

**PENTRU ACESTE
MOTIVE ÎN NUMELE
LEGI HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea civilă formulată de reclamanta SC x SA, cu sediul în x, x, Km x, Jud. x, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x, cu sediul în x, str. x nr. x, Jud.x și, în consecință:

»

Anulează Raportul de inspecție fiscală nr. x/29.06.2011. Anulează Decizia de impunere nr. x1/29.06.20J 1.

GREFIER

Obligă pârâta să emită o nouă decizie de impunere, cu baza de impozitare legală. Obligă pârâta la plata sumei de x lei, cheltuieli de judecată. Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Pronunțată în ședința publică din 04.07.2012.